USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 30. listopadu **stížnost** obžalovaného **E[redacted] C[redacted] nar. [redacted]** proti **usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 3.11.2022, č.j. 44T 141/2022 – 915** a rozhodl

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl Obvodní soud pro Prahu 1 o tom, že se obžalovaný E[redacted] C[redacted] ponechává ve vazbě z důvodu § 67 písm. c) tr. řádu. Soud současně zamítl žádost obžalovaného o propuštění z vazby, nepřijal jeho písemný slib, nestanovil nad obžalovaným dohled úředníka probační a mediační služby za současného podrobování se testům na přítomnost OPL, nepřijal záruku paní I[redacted] G[redacted] a neuložil obžalovanému předběžné opatření zdržet se požívání omamných psychotropních látek a jedů.

2. Proti tomuto usnesení podal obžalovaný stížnost, neboť dle jeho názoru je napadené usnesení nepřezkoumatelné, nezákonné a protiústavní, nerespektuje doktrínu zesílených důvodů vazby. Ve velmi podrobném odůvodnění stížnosti obhájce obžalovaného cituje pasáže z komentáře trestního řádu dopadající na vazební řízení i řadu nálezů Ústavního soudu. Podstata této argumentace spočívá v tom, že uvalení vazby je opatřením zcela výjimečným, které lze uplatnit pouze tam, kde ho není možné nahradit opatřeními mírnějšími, která jsou způsobilá dostát účelu vazby. Rozhodnutí o vazbě musí být pečlivě odůvodněno konkrétními skutečnostmi, ze kterých vyplývá obava naplňující vazební důvody. Dle názoru obhajoby nalézací soud takto nepostupoval, jeho odůvodnění je neurčité a nekonkrétní, přičemž soud pouze opakuje argumenty, které uplatnil již ve svém předchozím rozhodnutí ze dne 1.9.2022. Obhájce zdůrazňuje tzv. doktrínu zesílených důvodů, dle které musí soud náležitě vážit, zda nadále existují relevantní a dostačující důvody, které by ospravedlnily pokračující odnětí svobody, byť k uvalení vazby mohlo dříve dojít na základě důvodného podezření. Obhájce namítá, že obžalovaný je ve vazbě již pátý měsíc, přičemž soud nijak nevysvětlil, proč je pokračování jeho vazebního stíhání nadále nezbytné. Obžalovaný také nesouhlasí s hodnocením důkazů, které byly v řízení před soudem provedeny a kterými soud odůvodnil důvodnost jeho trestního stíhání. Obžalovaný namítá, že důvodem předstižné vazby nemůže být pouze obecné nebezpečí v pokračování určité trestné činnosti. Pouhé zjištění, že obžalovaný nemá zajištěné žádné příjmy, nemůže obavu z pokračování v trestné činnosti naplnit. V současné době má obžalovaný zajištěné zaměstnání a argumentaci nalézacího soudu, že nepředložil podepsanou pracovní smlouvu, považuje za přepjatý formalismus. Obžalovaný proto navrhl, aby stížnostní soud napadené rozhodnutí zrušil a uložil Obvodnímu soudu pro Prahu 1, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

3. Stížnostní soud přezkoumal podle § 147 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného usnesení a správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

4. Obžalovaný C[redacted] je u Obvodního soudu pro Prahu 1 obžalován ze spáchání pokračujícího trestného činu krádeže podle § 205 odst.1, písm. a) písm. b) odst.2 tr. zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stadiu pokusu, kterého se měl dopustit dvěma skutky dne 5.4.2022 a 7.6.2022. V obou případech se jedná o vloupání do domů, kdy dne 5.4.2022 měl obžalovaný vypáčit vstupní dveře do domu v Praze 6, v Bubenečské ulici, kde měl následně vypáčit dveře vedoucí do úklidové místnosti a posléze vniknout do vnitrobloku, kde měl vypáčit dveře do skladu, a odcizit zde věci v celkové hodnotě 54.086 Kč a poškozením dveří způsobit další škodu ve výši 1.100 Kč. Dne 7.6.2022 měl vniknout do domu v Praze 1, Opatovické ulici, v jehož vnitřních prostorách se pokusil vloupat do zlatnické dílny, což se mu nepodařilo, z vnitřních prostor domu měl odcizit pouze balení vlhčených ubrousků v hodnotě 39 Kč, které se nacházely v dětském kočárku, který měl obžalovaný prohledat a poškozením dveří způsobit škodu 645 Kč, obžalovaný se měl této trestné činnosti dopustit přesto, že byl pro obdobnou trestnou činnost v posledních třech letech odsouzen.

5. Trestní řízení je vedeno vazebně. Obžalovaný byl vzat do vazby usnesením Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 10. 6. 2022, sp. zn. [redacted] které nabylo právní moci dne 21. 7. 2022 z důvodu § 67 písm.c) tr. řádu. Obžalovaný byl ponechán ve vazbě i v řízení před soudem a to na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 1. 9. 2022, sp. zn. 44 T 141/2022, které nabylo právní moci dne 30. 9. 2022 ve spojení s usnesením Městského soud v Praze č.j. 7 To 293/2022-787 ze dne 30. 9. 2022, kterým byla stížnost obžalovaného zamítnuta. Dne 19.10.2022 podal obžalovaný další žádost o propuštění z vazby na svobodu.

6. Obžalovaný je ve vazbě, neboť u něho byl opakovaně shledán vazební důvod podle § 67 písm. c) tr. řádu, jedná se o vazbu tkzv. předstižnou, jejímž smyslem je vyloučit obavu, že obžalovaný bude opakovat trestnou činnost, pro kterou je trestně stíhán. Tato obava zjevně vychází z předchozího života obžalovaného, který charakterizuje jeho trestní rejstřík. Obžalovaný byl do současné doby celkem 10x soudně trestán, převážně pro majetkovou a drogovou trestnou činnost. V minulosti mu byly ukládány různé druhy trestů, které neměly na jeho způsob života žádný vliv. Přestože byly obžalovanému dávány různé šance, aby se zařadil do řádného způsobu života, o který - dle jeho tvrzení - usiluje i nyní, obžalovaný je vždy zneužil. Trestnou činnost páchal i v době podmíněného propuštění. I poté, co byl naposledy propuštěn z výkonu nepodmíněného trestu byl znovu odsouzen rozsudkem [redacted] sp.zn. [redacted] pro zločin loupeže podle § 173 odst.1 tr. zákoníku, ale také pro přečiny krádeže podle § 205 odst.1 písm. a) b) odst.2 tr. zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odst.1,2 tr. zákoníku a také pro zločin podle § 178 odst.1,2 tr. zákoníku. Také při vynášení tohoto rozsudku soud uvěřil, že obžalovaný je pevně rozhodnut žít v souladu se zákonem a vést řádný život, když obžalovanému uložil výchovný podmíněný trest. Zkušební doba začala běžet 10.12.2021.

7. Obžalovaný smí být vzat do vazby, a logicky v ní být ponechán, jen tehdy jestliže zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, byl spáchán, má všechny znaky trestného činu, jsou zřejmé důvody k podezření, že tento trestný čin spáchal obviněný, a s ohledem na osobu obviněného, povahu a závažnost trestného činu, pro který je stíhán, nelze v době rozhodování účelu vazby dosáhnout jiným opatřením, zejména uložením některého z předběžných opatření.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.

8. Věc se nachází ve stadiu soudního řízení a soud již část dokazování provedl. Je tak možné konstatovat, že není pochyb o tom, že skutek spáchán byl a naplňuje znaky trestného činu, a i v této fázi řízení existuje důvodné podezření, že skutky spáchal obžalovaný. Za této situace soud musí mít na zřeteli ochranu společnosti a vážit, zda důvody vazby předstižné jsou dány, zda obžalovaný svým jednáním zavdal příčinu k obavě uvedené v § 67 písm. c) tr. řádu. Již z toho, že se jedná o obavu, je zjevné, že soud se pohybuje v určité míře pravděpodobnosti, neboť nelze vyčkávat, až předpokládaná obava nabyde míru jistoty, což je stav, kterému se vazební řízení snaží předejít.

9. Soud I. stupně obavu z toho, že by obžalovaný znovu páchal trestnou činnost má a přechozí zkušenosti s jednáním obžalovaného, který po většinu svého života soustavně páchá trestnou činnost, mu dávají za pravdu a je tak možné je považovat za konkrétní skutečnosti ve smyslu § 67 tr. řádu. Obvodní soud své úvahy ve svém usnesení podrobně rozvedl, a není tak možné souhlasit s tím, že odůvodnění rozhodnutí je jen obecné a nekonkrétní. Již z podstaty věci, když obava z pokračování v trestné činnosti vyplývá zejména z přechozího života obžalovaného, je zřejmé, že podstata argumentace bude ve všech rozhodnutích, které se tohoto vazebního důvodu týkají, obdobná. Ostatně také stížnost obžalovaného je až do strany 13 (více stran text neobsahuje) totožná se stížností podanou proti usnesení ze dne 1.9.2022 (čl.748) Obvodnímu soudu také nelze nic vytknout pokud nepřijal písemný slib obžalovaného, který v minulosti opakovaně své sliby stran bezúhonného života nedodržel, ani záruku jeho družky, s kterou obžalovaný žil i v době, kdy se měl žalované trestné činnosti dopouštět a lze tak s úspěchem pochybovat o její schopnosti ovlivnit jeho jednání do té míry, aby byla obava z pokračování v trestné činnosti rozptýlena. Obvodní soud se také velmi dobře vysvětlil, proč není možné vazbu nahradit dohledem probačního úředníka – viz bod 17. napadeného usnesení. K tomu je možné jen dodat, že dle zprávy PMS (čl. 423) byla spolupráce s obžalovaným velmi problematická. Obžalovaný se ve stanovených termínech nikdy nedostavil, během půl roku, kdy mohl být probační dohled realizován, byly uskutečněny jen dvě konzultace v náhradních termínech. Za takových podmínek nemohl probační dohled splnit svůj účel, ostatně jednání, z kterých je obžalovaný důvodně podezřelý spadají do období, kdy již měl probační dohled probíhat.

10. Na základě shora uvedených argumentů shledal stížností soud rozhodnutí obvodního soudu správným a zákonným, a proto byla stížnost obžalovaného jako nedůvodná zamítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** žádný řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 30. listopadu 2022

JUDr. Zuzana Zápalková, v.r.
Předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Trantinová.